

Sammanfattning och lite lärdomar från första etappen till Grenada 2010.

Grenada 11 januari 2011.

Lite allmänt

Har vi haft ovanlig otur med saker?

Tankar och lärdomar

Rent allmänt har resan varit fantastiskt kul och vi har träffat en mängd trevliga seglare, varav flera blivit våra vänner.

Vi har fått lära oss en hel del om segling (vi är ju nybörjare) och även noterat hur Världen sakta ändrar ansikte ju mer söder- och västerut man kommer.

Vår båt känns trygg och seglar bra och allting i originalutrustningen har fungerat. Planen är att vara ute och segla några år, så vi har packat båten full med mycket utrustning, både för bekvämlighet och säkerhet.

Så här i efterhand skulle vi önska 3-4 fot till i storlek. Det vi saknar är en tvättmaskin, som omöjligt får plats, och en större septic tank.

Första etappen har fördunklats lite av tekniska problem med mycket väntetid i hamnar och väntan på reservdelar eller reparationer. Ca 16 veckor har vi bara väntat.

Egentligen har vi bara drabbats av fyra problem under resan;

1. Ett inbillat problem med roderstockslager som bara var att smörja så försvann det.
2. Utanför Irland i hårt väder gick fästet sönder på vår "fina" kombiantenn Panama och hela kalaset ramlade i sjön. Den svenska leverantören Lyth i Tyresö tyckte inte att man skall segla då det blåser så garantin gällde inte – Bläh!
3. Ett problem var RayMarins nya plotter C120W. Vi var de första (i världen?) som fick uppleva hur plottern kraschade /slutade fungera. Raymarin England behandlade oss som luft de första 2 månaderna och kom med intelligenta frågor typ, Har du 12 volt till plottern osv. Efter att återförsäljaren i Sverige ingripit och skrivit brev till Raymarin i England började man i alla fall att lyssna på oss och efter ytterligare 3 veckor hade England utfört de tester jag anvisat. Och konstaterade att jag hade rätt – plottern kraschade. En bugg i programvaran. Telefonkostnader, väntetid i hamnar på utbyte av plotter och DHL-kostnader kostade oss ca 15 000 kr. Eftersom det var ett tillverkningsfel i hela serien C 120W kunde vi inte bara byta ut den och till slut "bjöd" Raymarin på en ny plotter i serien E120 vilken har fungerat klockrent. Utöver att plottern inte fungerar har den en ganska värdelös display.

Normal radarbild C120W i solljus

Normal sjökortbild C120W i solljus

Att jämföra med normal sjökortsbild E120 i solljus

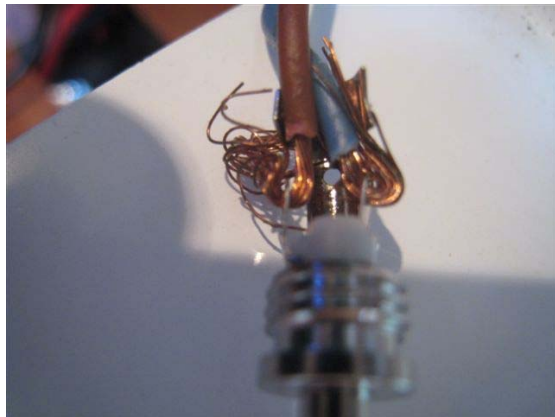
4. Vårt fjärde problem var att vi anlidade "Båtingenjören", Marcus Ericsson. Vi hade nyligen köpt båten och ville komma iväg inom två år på vår långsegling. Men vi hade inte själva tid att montera all utrustning så vi anlidade Marcus Båtingenjören och har köpt material och tjänster av honom för 800 000 kr. Vårt samlade intryck är att han är en bra och acceptabel "grovmontör", han monterade extra dieseltank, nya batterier med inverter, nya bottengenomföringar, dyk kompressor, två stora länsumpar, jordplattor och en watermaker utan problem, men när det kommer till båtelektronik verkar det fattas både kunskap och insikt. I stort sett alla problem vi drabbades av under resan bottnar i felaktigt montage som styckvis kan beskrivas som huvudlöst.

Några axplock:

- a. Vår satellitantenn slutar att fungera mitt ute på Atlanten. Orsak: För att underlätta montaget vid dragning av koaxialkabeln, klipper Marcus bort den fabriksmonterade kontakten. Men han återmonterar inte den utan tar en annan mindre koaxialkontakt som inte alls är avsedd för de frekvenser som satellitantennen jobbar med. Det här är tvärtemot installationsinstruktionerna och inte tillåtet. Jag får skicka hem satellitantennen till Danmark för reparation och vänta 6 veckor på retur transport. Vi måste köpa ny antennkabel och installera om den. Totalt är våra kostnadsutlägg drygt 15 000 kr plus flera dagars arbete. USCH!

- b. På vår SSB kortvågsradio slutar ljudet fungera efter 5 timmars drift. Den transporteras hem och repareras i Sverige. Vid återmontage upptäcker jag att Marcus använt en phono kontakt för stereo i uttaget som är gjort för mono. Audio förstärkaren dog av kortslutning. Jag byter till monokontakt och gör en riktig anslutning i stället för Marcus "specialinkoppling".

Strömförsörjningen är klart underdimensionerad, displayen blinkar vid sändning – jag gör om och installerar kraftigare kablar. Kvalitén på sändning är dålig och folk har svårt höra mig – det visar sig att Marcus har dragit antennkabeln tätt utmed akterstaget, dvs. antenn och jord ligger nästan ihop vilket kraftigt minskar antensignalen. Jag skaffar distanser och monterar en ny antennkabeln av rostfritt stål utmed men ca 10 cm från akterstaget. En antennkabel av koppar, som vi hade, ärgar successivt vilket inte är bra för antensignalen som "kryper" på ytan av kopparn. Och nu fungerar radion som tänkt.

- c. Life Tag. RayMarine (Made in China) har ett larmsystem som består av små radiosändare, storlek ungefär som en armbandsklocka, som vi bär på oss vid nattsegling. Mitt i båten sitter en mottagare som håller koll på armbandssändaren. Så länge vi bifinner oss inom ca 10 m från mottagaren är allt ok och tyst. Men om armbandssändaren kommer längre bort (någon ramlar överbord), går larmet. Vår anläggning larmade lite då och då och efter flera upprusningar mitt i natten stängde vi av anläggningen. Mottagaren var monterad direkt bredvid högtalare, antennkablar, VHF-radio och satellitförstärkare och återigen monterad tvärtemot RayMarins montageinstruktioner. Jag flyttade mottagaren till

toaletten där ingen annan elektronik fanns och därmed fungerade den som avsett.

- d. Felmonterad impeller. Marcus monterade impeller åt fel håll. Motorn blev het, kylvattnet kokade bort och motorrummsfläkten dog av värmeslag. Jag trodde i början det berodde på den nya större generatoren, men efter ett tag förstod vi att något var fel med kylningen och impellern. Åtgärd: impellern monteras korrekt, påfyllning kylvatten och inköp och montage av ny motorrummsfläkt.
- e. Felaktigt montage och felaktig inkoppling av Ballmar generator. Generatoren laddade konstigt och det var svårt att få den börja att ladda. Motorns varvräknare blev tidvis tokig och visade 5 000 varv då vi körde 1 500 varv. Detta reklamerades självklart, men Marcus visade ett jmnt intresse för problemet och kunde inte lösa det på två år. Vi fick starta vår långsegling med felet i bagaget. I Rodney Bay på St. Lucia, Grenada bad jag en lokal förmåga att komma och titta på vårt generatorproblem. Han öppnade motorluckan och sa efter 10 sekunder – ”Det här är felkopplat, den kabeln skall anslutas där och inte där”. Så han lade om kablarna och sen dess har generatoren fungerat. Ett annat problem med generatoren var att det var svart i motorrummet av partiklar från generatorremmen. Remmen höll bara ca 30-50 timmar. Marcus bedyrade att alla nya remmar skavde in sig och att det blev smutsigt i början. Mitt på Biscaya gick en rem av – ingen kylning till motorn, ingen laddning. Jag hade beställt en remskiva med lite mindre diameter för att öka laddningen vid lågt motorvarv. Men Marcus beställde den inte av Ballmar utan tog en piratskiva. Piratskivan hade ett snävare spår för remmen och det saknades en ursparing i skivan, så skivan kom inte tillräckligt långt in på generatoraxeln. Skivan kom inte i linje med remmen och skavde snett hela tiden. Ett annat bekymmer var att muttern som höll skivan på plats endast tog några gånger eftersom generatoraxeln blev för kort. Ett rent underverk att skivan överhuvudtaget satt kvar. I dåligt väder på Biscaya med höga vågor fick jag knacka loss piratskivan och montera Ballmars original. Sen dess är det rent i motorrummet och remmen ser ut som ny efter flera hundra timmars gång.
- f. Vi köpte en ny RayMarin plotter, C120W eftersom Marcus visste att den kunde kopplas ihop med vår laptop. Jag skulle alltså kunna sitta nere i båten och få upp samma bild och funktioner i pc:n som plottern visar uppe i cockpit. Det krävdes dock inköp av RayMarins speciella pc-programvara a’ 6 000 kr och en Ethernet kabel från plottern ner till pc:n som kostade flera tusen kr att montera. Tja, det fungerade ju inte för den funktionen fanns inte i plottern. Marcus

bara trodde det. Som lök på laxen rann det ner vatten i akterkabinen för Marcus hade inte tätat kabelgenomföringen.

- g. Felplacerad GPS till AIS mottagaren. När vi gick Göta Kanal från Stockholm ner till Göteborg, konstaterade vi att AIS:en fungerade till och från, mest ifrån. Marcus trodde det var fel på AIS-enheten och skickade ner en ny AIS. Det fungerade inte i alla fall och efter diverse provande och mätande kunde jag konstatera att den ”nya” AIS:en var trasig och min ”gamla” var ok. Felet var att GPS:en som hör till AIS:en var placerad så att den som satt bakom ratten skymde sikten för GPS:en. Ok, vi flyttar den och behövde då mer koaxialkabel. Marcus skickade ner längre antennkabel. Jodå, det var kortslutning i den då vi äntligen fick den i posten. Så det var bara att gå upp till Kjell & Company som ligger i Nordstan och köpa en ny. GPS:en flyttades till räckets och sen fungerade AIS:en

Lite reflexioner och tankar

I osorterad ordning

Korrosion och korrodering.

Allting som kan korrodera, korroderar. Men även allting som inte kan korrodera, korroderar. Ett bra tips är att smörja alla skruvar, bultar, splines och lagerfästen som man tror att man någon gång vill ta loss, med vattenfast fett.

En av våra vinschar stannade och ville inte flytta på sig. Två stålaxlar som går i lagertappar av brons satt som fastsvetsade. Vi blev tvungna att beställa nya delar från Florida. Hela huset av brons var ärgat med vittpulver. Nu har vi smort hela huset invändigt med fett.

Samma sak gäller elkontakter – smörj alla kontaktytor med fett.

Framåt seende ekolod.

Vi har ett framåt seende ekolod av märke Echopilot. I lugna vatten på ostkusten och i målaren använde vi den och den var mycket bra vid angöring kvällar då sjön låg nästan spegelblank (inga störningar). Det gick bra att från 30 m avstånd från den tänkta angöringsklippan bedöma om det skulle gå att angöra eller om det var för grunt.

Men börjar det gå vågor på någon halvmeter eller mer, drunknar den intressanta informationen i störningar och man vet inte vad man ser. Vi har inte haft någon nytta av den på långseglingen.

Reservdelar

Om vi pratar om stora seriösa leverantörer, typ Yanmar dieselmotorer, RayMarin båtelektronik, Schenker watermaker, Harken vinschar, Ballmar generatorer osv. så tror man att det ska gå att få tag i reservdelar i större städer eller marincentra/varv. Speciellt då leverantören på sin hemsida listar upp alla platser eller återförsäljare som skall ha reservdelar.

Nix – det finns aldrig och måste alltid beställas. En till två veckors väntetid och 2-4 000 kr i kurirkostnad plus kostnaden för grejen man köper.

På Azorerna ville jag köpa generatorrem och impeller till Yanmar. Yanmar lämnar vid köp av motor med en lista på servicecenter världen runt.

"Världsomspännande servicenät" kallas det.

Vi gick till av Yanmar anvisat service center i Vitoria, Terciera och sa vi ville ha rem och impeller till Yanmar. Snacka om levande frågetecken – de visste inte ens vad en Yanmar var för något. Chefen tillkallas och jag visar hans butik och adress i Yarmars lista. Ja, säger han dröjande. Han hade nog hört talas om det någon gång. Ok, sa jag, Har du några reservdelar till Yanmar? Näh, ingenting. Sorti

Sens moral – ta själv med reservdelar från början.

Rope Cutting Knife och Folding propeller av märket Gori

Monterar man en linavskärare framför folding propellern så ändras vattenströmmen kring propellern och propellern faller nu inte alltid ihop sig korrekt. När vi stänger av motorn efter att ha satt segel, så snurrar propelleraxeln i 50% av fallen – propellern har inte fällt ihop sig. Jag får göra som Evert Taubes apa – slå fram, back och stopp, så viker propellern ihop sig och då slutar propelleraxeln att snurra.

LopoLight – Navigations- och ankar ljus i masttoppen.

LopoLight är en kombinationslanterna med lysdioder som monteras på masttoppen, lyser garanterat 2 nm och håller i 5 000 timmar. Man skall alltså kunna ta upp den i sitt testamente så nästa generation kan fortsätta använda den. Säljs av Cordland Marin. Kostar ca 5 000 kr.

Vår första LopoLight höll i en månad. Byttes på garantin. Nästa höll i drygt två månader och byttes på garantin. Den tredje monterades på Azorerna och har klarat sig ett halvår. Nu fungerar inte navigationsljusen och ankringsljuset lyser med en rad. Nu har jag tröttnat på att klättra upp i masten. Vilket skräp.

Sötvattenspolning på toaletten.

Urin och saltvatten bildar en cementliknande förening som växer i rören och toaletten med ca 1 mm per månad. Efter ett år har man problem. Vi har sett båtar som monterat ur hela toasystemet och tagit upp igensatta slangar på bryggan och slagit på dem med träklubba för att krossa beläggningen. Beläggningen är så hård att det går inte att skrapa bort den, man måste hacka bort den. Vi "brände" bort beläggningen med kaustik soda som fick verka i två dygn. Sen byggde vi om toaletten till sötvattenspolning. Det är en bra idé om man har vattenmaskin och "fri" tillgång på vatten.

Wi-fi "förstärkare" - MWB-250

Vi har i år monterat en Wi-fi "förstärkare" och använt den på känd plats i Prickly Bay under 3 veckor. Den är helt enkelt svindlande bra och har förändrat våra surf- och internetvanor.

Med laptoppens egen inbyggda antenn hittar vi ca 4-6 trådlösa nätverk. Ibland kan vi få en långsam uppkoppling på några kbps, ibland så långsam att inloggningssidan för nätverket inte orkar öppna.

Med MWB-250 hittar vi 26 nätverk på samma plats och vi har en transfer rate på 50-110 kbps. I stort sett som nätverket hemma i bostaden. Detta med "normal" förstärkningsgrad. Det går att ställa upp den och ligga mer än en km utanför det tänkta täckningsområdet och ändå få en utmärkt signal med snabb dataöverföring.

Vi kan verkligen rekommendera produkten.

(Den tidigare Wi-fi förstärkaren, Hawking Hi-Gain™ USB Wireless-G Dish Adapter, gjorde ingen märkbar nytta och har gått i soporna).

Radargunga - Scanstrut

En radargunga håller hela tiden radarn horisonterad, oavsett hur båten lutar. Det finns flera modeller av radargunga – vi har en Scanstrut. Vår praktiska upplevelse är att radarn blir ca dubbelt så bra med en gunga. En stor förbättring och väl värt kostanden.

Hella Marine D2S Xenon – 35 W

Är en Xenonlampa med ett vitt sken, typ solljus. Vi har den i masten och det är som att tända solen när man slår på den. Den har en flodljusliknande bild och lyser tydligt upp båtar och brygger flera hundra meter fram. Den är underbar speciellt då vi angör på natten.

Vi har också ett vanligt kurvlyjus med 50 w halogenlampa som sitter i stäven. Den lyser kanske 10 m. Det verkar som havet äter upp ljuset. Den är i princip värdelös och används inte längre.

